DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 13. | Katowice, dnia 14 lipca 1934 r. | Rok II.

TREŚĆ

PRZEZ POMNOŻENIE ILOŚCI PUNKTÓW SPRZEDAŻY ZNACZKÓW ZWIĘKSZAMY DOCHODOWOŚĆ NASZEGO PRZEDSIĘBIORSTWA.

POCZTA.

111.

Przesyłki wojskowych parafji rzymsko-katolickich i innych wojskowych duszpasterstw.

Wojskowe parafje rzymsko-katolickie i inne wojskowe duszpasterstwa mogą nadawać przesyłki listowe opłacone znaczkami urzędowemi.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 30. VI. 1934 r. No. P. W. 401/e/34 wyjaśnia się, że wojskowe parafje rzymsko-katolickie i inne wojskowe duszpasterstwa są instytucjami wyłącznie wojskowemi i jako takie są one uprawnione do wysyłania i opłacania urzędowych przesyłek listowych w sposób przewidziany w rozporządzeniu Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18, poz. 74), dla przesyłek urzędowych władz i urzędów, wymienionych w § 2, ust. 1, pkt. a) tegoż rozporządzenia.

W związku z powyższem oznajmia się równocześnie, że zarządzenie Dyrekcji Nr. 466 z 1933 r. w sprawie korespondencji władz i urzędów kościelnych oraz zarządzenie Dyrekcji Nr. P. P. 400 z dnia 8. VI. 1934 (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr.

11 z 1934 r. poz. 89) w sprawie korzystania z przegródek i pełnomocnictw pocztowych przez władze i urzędy kościelne (wyznaniowe) nie mają zastosowania w odniesieniu do wojskowych parafji rzym.-kat. i wojskowych duszpasterstw innych wyznań.

Nr. P. P. 400 z dnia 3 lipca 1934 r.

112.

Przesyłki ubezpieczalń społecznych.

Ubezpieczalnie społeczne opłacają przesyłki znaczkami pocztowemi i nie mogą otrzymywać przesyłek „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku".

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 30. VI. 1934 r. Nr. P. W. 404/14 wyjaśnia się, że ubezpieczalnie społeczne są wprawdzie instytucjami o charakterze prawno-publicznym, jednakowoż nie podpadają one pod pojęcie władz i urzędów, wymienionych w § 2, ust. 1, pkt. a) rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18, poz. 74), wobec czego nie mają one uprawnienia do opłacania swej korespondencji urzędowemi znaczkami opłaty, ani też pod adresem ubezpieczalni społecznej nie mogą być wysyłane przesyłki listowe z napisem: „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku".

Omyłkowo nadeszłe pod adresem ubezpieczalń społecznych nieopłacone przesyłki listowe z napisem „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku" należy obciążać podwójną brakującą opłatą przewidzianą dla przesyłek listowych odpowiedniej wagi (§ 62 ust. 7 punkt 2 Tom II. P. 5).

Urzędy nadawcze winny przestrzegać przepisów zawartych w § 10 ust. 2 a tom II. P. 5.

Nr. P. P. 400 z dnia 3. VII. 1934 r.

113.

WAŻNE!

Pocztowe karty tożsamości.

Urzędy i agencje powinny starać się o jak największe spopularyzowanie poczt. kart tożsamości ze względu na wygodę klijentów, ułatwienie służby doręczeń i dochodowość przedsiębiorstwa.

Dyrekcja stwierdziła, iż pocztowe karty tożsamości, o których traktuje art. 31 Konwencji Świat. Związku Poczt. (tom II. P. 1) § 244 ordynacji poczt. (tom II. P. 3) i § 64 przepisów ruchu do ordynacji poczt. (tom II. P. 4) znalazły tak małe rozpowszechnienie na tut. terenie, że wogóle nie znajdują się one w użyciu.

Fakt ten świadczy, że urzędy nie doceniają znaczenia poczt. kart tożsamości i nie starają się zupełnie o ich spopularyzowanie.

Zdać sobie sprawę należy, że pocztowe karty tożsamości są dokumentami legitymacyjnemi dla interesantów w stosunkach z krajowemi urzędami pocztowemi oraz z temi zagranicznemi, które dopuściły tego rodzaju środki legitymacyjne. Zaopatrywanie się w nie nie nastręcza żadnych trudności.

Doniosłość zaś znaczenia poczt. kart tożsamości leży nie tylko w łatwości, z jaką ich posiadacze mogą załatwić wszelkie czynności na poczcie, lecz również są one jednym z najważniejszych czynników, zmierzających do usprawnienia służby doręczeń oraz podniesienia dochodowości przedsiębiorstwa poczt. Dlatego też rozpowszechnienie ich wśród publiczności korzystającej z usług poczty, a nie posiadającej innych dokumentów legitymacyjnych, zależy przedewszystkiem od inicjatywy pracowników pocztowych.

Z uwagi na powyższe poleca się P. P. Naczelnikom i agentom:

1) zaznajomić personel z przytoczonemi na wstępie przepisami dotyczącemi pocztowych kart tożsamości.

2) spopularyzować pocztowe karty tożsamości na swym terenie działania przez umieszczenie w urzędzie w miejscu dostępnem dla publiczności stosownego ogłoszenia, oraz innych dostępnych środków propagandowych, przyczem we wszystkich środkach propagandowych na-

leży wyczerpująco przedstawić pojęcie karty tożsamości, wskazać sposób jej nabycia i dogodności z jakich korzysta jej posiadacz.

3) dopilnować, aby pracownicy zatrudnieni w służbie oddawczej stale popularyzowali pocztowe karty tożsamości w myśl wskazówek zawartych w punkcie 2. przy nadających się ku temu okazjach, n. p. w wypadkach nieposiadania przez odbiorcę dostatecznego dokumentu legitymacyjnego i t. p.

Propagandę powyższą są obowiązane prowadzić wszystkie urzędy i agencje pocztowe.

Do wydawania poczt. kart tożsamości są uprawnione urzędy wymienione w § 64. ust. 10 punkt b. (tom II. P. 4).

Urzędy uprawnione do wydawania pocztowych kart tożsamości będą przedstawiały wykazy kwartalne wydanych pocztowych kart tożsamości aż do odwołania, w pierwszym wykazie należy zapodać również ilość wydanych kart tożsamości od czasu wprowadzenia ich w życie aż do chwili ukazania się niniejszego zarządzenia.

Dopilnowanie wykonania zarządzenia porucza się P. P. Inspektorom Okręgowym.

Nr. PP. 20 z dn. 26. VI. 1934 r.

114.

Zlecenia inkasowe.

Funkcjonarjusze pocztowi, przedstawiający zlecenia inkasowe do zapłaty, winni w sposób oględny i grzeczny nakłaniać dłużnika do zapłaty należności.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło na podstawie wykazów statystycznych zleceń inkasowych, iż bardzo znikoma ilość zleceń inkasowych ulega zainkasowaniu, co świadczy o małem zainteresowaniu się funkcjonarjuszów pocztowych, gdy chodzi o spopularyzowanie tego działu służby w celu przysporzenia dochodu państwowemu przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Wobec tego zarządza się, aby funkcjonarjusze pocztowi inkasujący zlecenia inkasowe nie ograniczali się tylko do formalnego przedstawiania tych zleceń do zapłaty, lecz starali zawsze zetknąć się z dłużnikiem i w sposób oględny, grzeczny nakłaniali go do zapłacenia należności.

W szczególności funkcjonarjusz pocztowy winien:

1) w chwili gdy dłużnik odmawia zapłaty, zapytać go w jakim terminie w okresie podjęcia t. j. w okresie 14-dniowym, może uskutecznić zapłatę i w razie jeżeli dłużnik oznacza dzień zapłaty, winien to zanotować na zleceniu inkasowem z podaniem dnia — godziny zapłaty i w tym terminie zgłosić się powtórnie po odbiór należności.

2) w wypadku nieobecności dłużnika, starać się uzyskać wskazówki, kiedy, gdzie i o której godzinie zastanie dłużnika i tam przedstawić mu zlecenie do zapłaty.

3) w razie nieobecności dłużnika dłużej niż 14 dni starać się w miarę możności zainkasować należność od osób obecnych, a gdy to okaże się niemożliwe, okoliczność tę stwierdzić na zleceniu z podaniem daty powrotu dłużnika wg. wyjaśnień osób obecnych.

Wogóle funkcjonarjusze pocztowi, przystępując do inkasowania zleconej należności, winni ustalić wszelkie możliwości zainkasowania kwoty, której z jednej strony mogą wpłynąć na ustalenie z dłużnikiem terminu zapłaty, z drugiej zaś strony ograniczą konieczność wielokrotnego zgłaszania się do dłużnika.

P. P. Naczelnicy urzędów (kierow. agencyj) pocztowych winni stale czuwać nad należytem wykonaniem tych obowiązków i ze swej strony dołożyć starań, aby możliwie jaknajwiększa ilość zleceń inkasowych mogła być zainkasowana.

No. P. K. 400 z dnia 2 lipca 1934 r.

115.

Zarachowanie braków kasowych.

Braki stwierdzone w nadmiarach kasowych z obrotu pocztowego i z obrotu P. K. O. zaliczać w ogólnym rachunku miesięcznym z obrotu pocztowego.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. AK. 156 z dnia 20 czerwca b. r. w sprawie zarachowania braków kasowych stwierdzonych w nadmiarach kasowych poucza się, aby urzędy zbiorcze postępowały ściśle po myśl § 39 punkt 11 „Przepi-

sów Rachunkowo - Kasowych dla urzędów pocztowych" część 1 (X. R. 1).

Zaznacza się, że powstałe braki w nadmiarach kasowych, pochodzących zarówno z obrotu pocztowego, jak i z obrotu P. K. O. należy zaliczać na rozchód w ogólnym rachunku miesięcznym pocztowym do czasu ich wyrównania przez urząd wysyłający nadmiar.

No. P. K. 11 z dnia 27 czerwca 1934 r.

116.

Przekazy zagraniczne.

Do Stanów Zjednoczonych Ameryki nie wolno przyjmować przekazów adresowanych do dwóch lub więcej osób.

Zarząd Poczt Stanów Zjednoczonych Ameryki powiadomił Ministerstwo Poczt i Telegrafów o przyjmowaniu przez urzędy pocztowe przekazów zaadresowanych do więcej niż jednej osoby.

W związku z tem przypomina się urzędom i agencjom, że w myśl zarządzenia z dnia 17 sierpnia 1931 r. Nr. 5516/9 (Dz. Urz. M. T. i P. Nr. 13 z 1931 r. poz. 99) nie wolno przyjmować do Stanów Zjednoczonych Ameryki przekazów pocztowych adresowanych do dwóch lub więcej osób.

No. P. K. 21 z dnia 5 lipca 1934 r.

PRZYCZYNIAJ SIĘ DO POZYSKANIA NOWYCH ABONENTÓW TELEFONICZNYCH, GDYŻ USPRAWNIASZ PRZEZ TO ŻYCIE GOSPODARCZE.

TELEGRAF I TELEFON.

117.

Wyjaśnienia w sprawie telegramów ze znakiem „XLT".

Telegramy „XLT" prócz formułek gratulacyjnych nie mogą zawierać żadnej innej korespondencji.

Podczas kontroli telegramów stwierdzono, że telegramy ze znakiem „XLT" zawierające obok ogólno przyjętych formułek gratulacyjnych również korespondencję osobistą, taryfikują urzędy według punktu 7 krajowej taryfy telegraficznej ogłoszonej w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 14 z 1933 r. poz. 62.

Również zwracają się urzędy do Dyrekcji o wyjaśnienia w wypadkach nasuwających im wątpliwości zwłaszcza gdy telegramy ze znakiem „XLT" zredagowane są w brzmieniu podanem w następujących przykładach:

a) **z powodów odemnie niezależnych przybyć nie mogę,** ślę najserdeczniejsze życzenia.

b) **Jestem chory przybyć nie mogę** najserdeczniejsze życzenia.

c) Najserdeczniejsze wyrazy współczucia **kiedy pogrzeb.**

Wobec tego Dyrekcja wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniami punktu 7 krajowej taryfy telegraficznej ogłoszonej w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14 z 1933 r. poz. 62, telegramy ze znakami „XLT" mogą zawierać wyłącznie życzenia z okazyj podanych w powołanym punkcie taryfy. Wszelka inna dodatkowa korespondencja ujęta w formę podaną na wyżej naprowadzonych przykładach (w częściach podkreślonych) czy też w jakikolwiek inny sposób dołączona do formułek gratulacyjnych, nie zezwala na taryfikowanie telegramów według ulg przewidzianych dla telegramów „XLT", należy je przeto taryfikować jako telegramy zwykłe.

No. TE. 1062 dnia 27 czerwca 1934 r

118.

Ruch telegraficzny z zagranicą.

Telegramy „DLT" do Indyj Brytyjskich.

Od pierwszego lipca r. b. wprowadza się telegramy „DLT" z Indjami Brytyjskiemi wyłącznie via Empiradio lub via Eastern. Opłata od wyrazu wynosi 60 centymów, minimum opłat za 25 wyrazów.

Na stronicy 156/157 Zagranicznej taryfy telegraficznej „Indje Brytyjskie, via Empiradio lub Eastern“ kolumna 6 należy wpisać liczbę „60“.

Nr. TE. 1062 z dnia 5 czerwca 1934 r.

119.

Rozmowy telefoniczne przeprowadzone w czasie od 1. IV. do 30. XI. każdego roku przez oficerów Wojskowego Instytutu Geograficznego.

Pobierać zniżone opłaty ustalone dla rozmów wojskowych.

W okresie czasu od 1. IV. do 30. XI. każdego roku personel oficerski Wojskowego Instytutu Geograficznego wykonywa pomiarowe prace polowe, skutkiem czego, oficerowie lub kierownicy grup, pracujący na znacznych przestrzeniach muszą porozumiewać się telefonicznie.

Wymienieni oficerowie i kierownicy grup zaopatrywani będą przez Wojskowy Instytut Geograficzny, w odpowiednie legitymacje.

W związku z powyższem zawiadamia się że zgodnie z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 30 czerwca b. r. Nr. TE. 1620 posiadacze takich legitymacyj są uprawnieni do przeprowadzania rozmów telefonicznych międzymiastowych według taryfy ulgowej przewidzianej dla władz wojskowych (tutejsze zarządzenie z dnia 5 kwietnia 1934 r. Nr. TE. 530 Dziennik Zarządzeń Dyrekcli Nr. 7 poz. 53 z 1934 r.) Należności za przeprowadzone rozmowy z rozmównic publicznych będą uiszczane gotówką przy okienku. W wypadkach takich w uwadze dziennika kasowego oraz na kartce zgłoszeniowej należy powoływać się na niniejsze zarządzenie.

Nr. TE. 531 z dnia 5 lipca 1934 roku.

120.

Podawanie wiadomości telefonicznych przez personel przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ osobom trzecim.

Nie wolno spełniać takich życzeń klientów.

Doszło w ostatnim czasie do wiadomości Dyrekcji, że klienci przedsiębiorstwa Państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ zamawiają rozmowy telefoniczne, podając jako wzywanego Urząd pocztowy, a po nawiązaniu połączenia drogą znajomości z obsługą centrali lub z personelem urzędu, żądają by personel zakomunikował pewne wiadomości osobom trzecim prywatnym, do czego się personel przychyla i w ten sposób dopomaga klientom do uchylania się od obowiązku uiszczenia należności za przesłanie wezwania do rozmównicy.

W związku z powyższem Dyrekcja wyjaśnia, że postępowanie takie nie może być traktowane jako uprzejme i życzliwe ustosunkowanie się do klienta, gdyż powoduje to materjalne straty przedsiębiorstwa, którego dobro winno każdemu pracownikowi leżeć na sercu, — i dlatego zabrania się kategorycznie spełniać podobne życzenia klientów.

W wypadkach takich należy w sposób uprzejmy i taktowny a niemniej stanowczy nie pozostawiający żadnych wątpliwości wyjaśnić, że życzenie rozmawiającego ze względu na obowiązujące przepisy nie może być spełnione, a o ile chce podać określonej osobie pewne wiadomości winien w urzędzie z którego rozmawia zażądać przywołania interesowanej osoby do rozmównicy publicznej.

Nr. TE. 209 z dnia 11 lipca 1934 r.

ZORGANIZUJ JAK NAJPRAKTYCZNIEJ PRACĘ W SWOIM SŁUŻBOWYM ZAKRESIE DZIAŁANIA WZGLĘDNIE PRZEDSTAW WNIOSKI O UPROSZCZENIE MANIPULACJI POCZTOWEJ.

ADMINISTRACJA.

121.

Interpretacja przepisów o uposażeniu z dnia 1. I. 1934 r.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 4. VI. 1934 r. L. D. III. 9535/1/34 wydanego w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów i podanego do wiadomości Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegratów zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 21. VI. 1934 r. Nr. B. P. 512 należy zastosować następującą interpretację przepisów o uposażeniu z dnia 1. I. 1934 r.

I. Przez „uposażenie zasadnicze“ rozumieć należy uposażenie określone w § 2 tego rozporządzenia.

Przez uposażenie, jako podstawę do obliczenia należności służbowych, (pośmiertnego, odprawy i t. p.) rozumieć należy — o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej — uposażenie zasadnicze wraz z ewentualnie przysługującemi dodatkami: lokalnym, funkcyjnym oraz zasiłkiem wyrównawczym.

II. Jeżeli należności służbowe (dodatek funkcyjny, diety) przyznane są osobom „pełniącym obowiązki **przywiązane do stanowiska**“ lub „pełniących obowiązki służbowe“, to należności te przysługują osobom, którym sprawowanie danego stanowiska (obowiązków służbowych) formalnie przez władzę poruczone zostało, zarówno wskutek nieobsadzenia danego stanowiska (np. p. o. Naczelnika Wydziału, Kierownika Oddziału, Naczelnika Urzędu), jak i wskutek czasowego niepełnienia służby przez osobę, zajmującą dane stanowisko (pełniącą dane obowiązki służbowe, np. wskutek urlopu, choroby wyjazdu, (zastępstwa).

III. Z brzmienia § 9, a mianowicie z użycia w ust. 1 tego przepisu słowa „uposażenie“ bez bliższego określenia elementów tego uposażenia, w zestawieniu z postanowieniem ust. 2 o zwolnieniu od państwowego podatku dochodowego „zasiłków i nagród pieniężnych“ wynika, że celem tego przepisu było zwolnienie od państwowego podatku dochodowego wszelkich należności pieniężnych, przysługujących na podstawie tego rozporządzenia, a stanowiących dochód.

IV. W sprawie stosowania § 24 wyjaśnia się, jak następuje:

Zarządzenia władz administracyjnych mogą stworzyć o tyle tylko tytuł prawny do potrącenia, o ile właściwa władza administracyjna jest kompetentna do wydania orzeczenia w sprawie, stanowiącej ten tytuł prawny.

W razie zbiegu roszczeń Skarbu Państwa z tytułu stosunku służbowego, należności i danin o porządku zaspokojenia tych roszczeń rozstrzyga termin doręczenia władzy asygnującej uposażenie zarządzenia właściwej władzy administracyjnej. W razie zbiegu potrąceń na podstawie tytułów egzekucji sądowej z potrąceniami na podstawie zarządzeń władz administracyjnych, o porządku zaspokojenia stanowią przepisy kodeksu postępowania cywilnego oraz § 24 tego rozporządzenia, który roszczeniom Skarbu Państwa z tytułu stosunku służbowego oraz należności i danin przyznaje pierwszeństwo zaspokojenia.

Z użycia w ust. I tego paragrafu ogólnego pojęcia „uposażenie“ oraz z powołania się w ust. 3 na przepisy, dotyczące egzekucji sądowej i administracyjnej co do dopuszczalności potrąceń wynika, że potrącenia mogą być dokonywane ze wszystkich należności pieniężnych, przysługujących na podstawie tego rozporządzenia, o ile niektóre należności nie są wyraźnie wyjęte z pod egzekucji.

Dopuszczalne w myśl § 24 tego rozporządzenia potrącenia należy stosować bez względu na czas powstania tytułu prawnego.

V. Przepisane w § 25 tego rozporządzenia przedawnienie stosuje się zarówno do roszczeń, wynikających z tytułu uposażenia unormowanego w powołanem rozporządzeniu, jak i do roszczeń z tytułu uposażenia unormowanego przepisami prawnemi, obowiązującemi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, przyczem bieg przedawnienia rozpoczyna się najwcześniej z dniem 1 lutego 1934 r., t. j. z dniem wejścia w życie postanowień § 25 tego rozporządzenia.

Z treści § 25 wynika niewątpliwie zamiar objęcia przedawnieniem wszystkich świadczeń, przysługujących na podstawie przepisów o uposażeniu.

VI. Z brzmienia § 29 tego rozporządzenia w zestawieniu z przepisami § 28 tego rozporządzenia wynika, że odjęcie dodatku funkcyjnego, przysługującego z dniem 1 lutego 1934 r. lub przyznanego po tym dniu, zarówno jak obniżenia grupy uposażenia posiadanej w dniu 1 lutego 1934 r. lub przyznanej po tym dniu nie może skutkować odżycia lub przyznania zasiłku wyrównawczego. Zasiłek wyrównawczy bowiem służy na pokrycie różnicy między dotychczasowem uposażeniem, jakie przysługiwało w dniu 1 stycznia 1934 r. a nowem uposażeniem, przyznanem z dniem 1-go lutego 1934 r.

Nr. A. P. 41 z dnia 28 czerwca 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III. p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska“ Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 220-14. **Cena 20 gr.**